

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε'

19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1927

ΑΡΙΘ 12

ΕΠΙ ΤΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣ

Ἡ Ἱεραρχία τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας ἐν ἐπιλημμέναις συνεδρίαις διασκεφθεῖσα περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων καὶ μελετήσασα τὴν σημερινὴν τῆς Ὁρθοδόξου ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας κατάστασιν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως συντάξασα ἐπιδώσῃ ὑπόμνημα πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας καὶ τὴν ἐθνικὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπροσωπεῖαν, ἐν ᾧ ἀποκρυσταλλῶναι τὰς σκέψεις τῆς. Τὸ Ὑπόμνημα τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἤδη ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ», οἱ δ' ἀναγνώσται αὐτῆς κατέχουσιν ἔξ αὐτοῦ τὴν εἰκόνα τοῦ παρόντος τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας.

Ὑπομνήματα διεκτραγωδοῦντα τὴν λυπηρὰν τῆς Ἐκκλησίας κατάστασιν ἐπεδόθησαν καὶ ἄλλοτε πρὸς τοὺς ὑπευθύνους τὰ τῆς χώρας διαχειριζομένους. Λοῦτι, ἀφ' ἧς ἀπελευθερώθη ἡ γωνία αὕτη τοῦ ἄλυτρωτου Γένους καὶ τὰ πρῶτα βήματα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ νεοσυστάτου ἑλληνικοῦ κράτους ἀνέλαβον νὶ ρυθμίσουν καὶ ὀδηγήσουν ξένοι, ἑτεροδόξοι καὶ ἀλλόφυλοι, ἡ Ἐκκλησία κακῶς ἀρξαμένη τῆς αὐτοδιοικήτου βιοτῆς τῆς κάκιστα συνέχισε τὴν ἱστορίαν τῆς, διαρκῶς προσκρούουσα πρὸς τὴν ἀδιαφορίαν τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας. Ἡ ἑκατονταετῆς ἡλικία τῆς ὑπῆρξε βίος ἀκαταπαύστων δοκιμασιῶν, πικριῶν καὶ ἀπογοητεύσεων, διότι οὐ μόνον οὐδεμία στοργὴ πρὸς αὐτὴν ἐπεδείχθη, ἀλλὰ καὶ πολλάκις πολλαχῶς παντοίας πληγὰς ἐδέχθη παρ' αὐτῶν ἐκείνων τῶν τέκνων τῆς, τὰ ὁποῖα ἀκριβῶς ἕνεκα τῶν ἀγῶνων τῆς Ἐκκλησίας τῶν ἀγαλέων ὠμίλουν τὴν ἑλληνικὴν καὶ ἔσωσαν τὴν θρησκείαν τὴν πατριὸν καὶ τὸν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν μητροδώρητον πόθον.

Πολλάκις λοιπὸν καὶ ἄλλοτε ἡ Ἐκκλησία ἐδράτετο λυπηρῶν εὐκαιριῶν, ἵνα παραπονεθῇ κατὰ τῆς ὁμοδόξου καὶ ὁμοεθνοῦς πολιτείας καὶ διαμαρτυρηθῇ, διότι ὄχι μόνον τόσον ταχέως ἐλησμονήθησαν οἱ ἀγῶνές τῆς, ἀλλὰ καί, κυρίως, διότι παρεγνώριζε τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ ἀνυπολόγιστον βλάβην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Διότι ἡ

ἐκ παντὸς τρόπου ἀχρηστοποίησις μᾶς τεραστίας ἠθικῆς δυνάμεως, ἐνὸς κολοσσαίου ἠθικοῦ παραγόντος πρὸς ἠθικὴν ἐξύψωσιν καὶ ἐξευγένισιν ἐνὸς λαοῦ ἀξίου κρείσσονος μεταχειρίσεως, βεβαίως μόνον εἰς βλάβην ἀσφαλῆ αὐτοῦ ἄγει.

Ἄλλ' οἱ παρακολουθοῦντες τὰ καθ' ἡμᾶς ἀντιλαμβάνονται ἤδη, ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο τῆς Ἱεραρχίας πρὸς τὴν πολιτείαν ὑπόμνημα διαφέρει τῶν ἄλλων παρομοίας φύσεως ἐγγράφων κατὰ τοῦτο τὸ σπουδαιότατον: ὅτι ἀποκομίζεται ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἡ τῆς σημερινῆς πολιτείας στάσις εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ τίθεται ἀπεριφράστως ζήτημα αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τῷ ὀρθόδοξῳ ἑλληνικῷ Κράτει. Διότι πρῶτην ταύτην φορὰν ἀπευθύνει πρὸς τὴν πολιτείαν ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία ἄνευ περιστροφῶν τὸ ἐρώτημα μή τοι ἡ συστηματικὴ καὶ ἐντελὴς παραμέλησις τῆς Ἐκκλησίας σημαίνει αὐτὸ τοῦτο τελείαν αὐτῆς ἐγκατάλειψιν ὡς αὐτόχρονα *περιττῆς*.

Καὶ πῶς νὰ μὴ ἐκφράσῃ τοιαύτην τραγικὴν ἀπορίαν ἡ Ἐκκλησία, ἀφοῦ βλέπει ἑαυτὴν οὐ μόνον παντελῶς ἀμελουμένην, ἀλλὰ καὶ ἀναλήγτως πληττομένην ὑπὸ τῆς πολιτείας ἀπὸ οἰασδῆποτε μορφᾶς καταστάσεων καὶ συστημάτων; Τὸ Ὑπόμνημα ἀπαριθμεῖ τὰς προχειροτέρας αὐθαιρεσίας καὶ ἀδικίας κατὰ τῆς Ἐκκλησίας διὰ διαταγμάτων καὶ νόμων ἐφ' ὅσον δὲ βλέπει ὅτι εἶνε τὸ μόνον συγκρότημα, τὸ ὁποῖον κυριολεκτικῶς τίθεται ἐκτὸς νόμου, εὐλόγως συμπεραίνει, ὅτι ἐν τῇ νοοτροπίᾳ τῆς πολιτείας εἶνε παντάπασιν περιττῆ. Ἐκ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ἑλλήνων πολιτῶν, μόνοι οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες πολῖται ἰσοεῖς δὲν ἔχουσι δικαίωμα ἐπὶ τῆς ζωῆς. Δικαιώματα ἔχουσι καὶ οἱ ἀνατροπεῖς τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος, οἱ κομμουνισταὶ καὶ ἀναρχικοὶ δικαίωματα κέκτηνται οἱ χλιασταί, οἱ οὐνῖται, οἱ ὁποιοιδήποτε ἐν Ἑλλάδι θρησκείαν ἐπαγγελλόμενοι. Οἱ ὀρθόδοξοι κληρικοί, Ἕλληνες πολῖται καὶ οὗτοι, εἰδικῆς εὐνοίας καὶ προστασίας τάχα ἀξιούμενοι ὑπὸ τοῦ *πρώτου* ἀρθρου τοῦ ἑλληνικοῦ συντάγματος, εἶνε παρὰ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἐκκήρυκτα μέλη τῆς, ἄνευ δικαίωματος ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τοῦ ἄρτου, τοῦ ἀέρος, τῆς μού-

φώσεως, — τῶν κοινῶν τῶν λοιπῶν κτημάτων.

Ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία διὰ τοῦ ὑπομνήματος αὐτῆς προέβη εἰς ὑστάτην παρακλητικὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν βουλὴν σύ τασιν: νὰ θελήσωσι νὰ καταρτίσωσι μίαν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν, ἢ ὁποία νὰ μελετήσῃ τὸ ὅλον ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα. Τὸ ζήτημα τοῦτο περιλαμβάνει τὴν ὅλην τῆς Ἐκκλησίας κατάστασιν: τὴν ἐκκλησιαστικὴν πολιτικὴν, τὸν καταστατικὸν τῆς Ἐκκλησίας χάρτην, τὰς σχέσεις τῆς Πολιτείας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα καὶ τὸ πρὸς τοῦτο συναφὲς μορφωτικὸν πρόβλημα τοῦ κλήρου. Τὰ ζητήματα ταῦτα, καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, οὔτε πολλὰ εἶνε, οὔτε δύσκολα. Ἀρκεῖ ἡ καλὴ θέλησις διὰ νὰ εὐρεθῇ ἀνέτως ἡ λύσις των. Καὶ ἡ καλὴ θέλησις *ὕπάρχει*, καὶ θὰ λυθῶσιν *εὐκόλως* ἐὰν ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ αὐτῆ ἀπαρτισθῇ ἐκ προσώπων, *ἀντιπροσωπευόντων γνησίως τὴν θρησκευτικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ*, ὡς θεωρεῖ ἀπαραίτητον νὰ σημειώσῃ τὸ ἐν λόγῳ Ὑπόμνημα. Τοῦτου δὲ τοῦ ὅρου ἡρουμένου, εἰς τὸ ἄπορον ἐρώτημα τῆς Ἱεραρχίας εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐπακολουθήσῃ ἀπάντησις, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶνε περιττὴ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἑλληνικῇ Πολιτεία Ἀπ' ἐναντίας ἢ συνισταμένη τοῦ φρονήματος καὶ τοῦ αἰσθημάτων τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων πολιτῶν εἶνε μία καὶ γνωστὴ: «Δότε εἰς τὴν Ὄρθόδοξον Ἐκκλησίαν τὰ μέσα νὰ καταστῇ ὁ παράγων τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξυγιάνσεως τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, τῆς ἐξυψώσεως καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ αὐτῆς» καταστήσατε αὐτὴν ἱκανὴν νὰ ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τοῦ προδόντος ἐκφυλισμοῦ. Ἄφετε τὴν Ἐκκλησίαν νὰ καταστῇ μεγάλη ἠθικὴ δύναμις, ὁ ἄριστος συνεργὸς τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας εἰς τὸ ἔργον τῆς προόδου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

Τοῦτο εἶνε ἡ θέλησις καὶ ἡ εὐχὴ σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ τῆς Ἑλλάδος.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος προκηρύσσει διαγωνισμὸν πρὸς συγγραφὴν ἱστορικῆς ἐπιστημονικῆς πραγματείας «*Περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς ΚΠόλεως μέχρι τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου*».

Ἡ πραγματεία δέον ν' ἀποτελεσθῇ ἐκ δώδεκα τοῦλάχιστον τυπογραφικῶν φύλλων καὶ ν' ἀποσταλῇ εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον μέχρι τῆς 15 Μαρτίου 1928.

Τὰ χειρόγραφα δέον νὰ ὦσιν ἀνυπόγραφα, νὰ

φέρωσιν ἐν ἐπικεφαλίδι ρητὸν τι καὶ ἀριθμὸν οἷον δῆποτε πολυψήφιον καὶ νὰ συνοδεύονται ὑπὸ ἐπισφραγίστου φακέλλου, φέροντος ἐντὸς τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως καὶ ἔξωθεν τὸ αὐτὸ ρητὸν ἐπιγεγραμμένον μετὰ τοῦ αὐτοῦ πολυψηφίου ἀριθμοῦ.

Τὰ ὑποβληθησόμενα ἔργα θὰ κρίνη εἰδικὴ ἐξ ἐπιστημόνων Ἐπιτροπὴ, ὁρισθησασμένη ὑπὸ τῆς Ἱεραῖς Συνόδου.

Εἰς τὸν συγγραφέα τοῦ ἐπιτυχεστεροῦ ἔργου θὰ δοθῇ βραβεῖον ἐκ δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν, θ' ἀγορασθῶσι δὲ, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἔργου, ἀντίτυπα ἀξίας τριῶν χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὑπὸ τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ ἐκδότου ὁρισθησομένης τιμῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαρτίου 1927

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος, Πρόεδρος

Ἡ ΚΡΙΣΙΣ ἘΝ ἙΛΛΑΔΙ

Ε'

Οἱ σοσιαλίζοντες ἢ κομμουνίζοντες δημοσιολόγοι ἐγνωμάτευσαν περὶ τῆς κρίσεως τὰ ἀκόλουθα:

Ὁ νομικὸς καὶ δημοσιολόγος κ. *Ἰ. Σοφριανόπουλος* χαρακτηρίζει τὸ σύγχρονον ἔθνικὸν ἑλληνικὸν πρόβλημα ὡς καθαρῶς ἐσωτερικόν, ἐξαρτώμενον μὲν ἐκ λόγων φυλετικῆς χαρακτῆρος καὶ ἐκ λόγων ἐξωτερικῶν, ἐκδηλούμενον δὲ πρὸ παντὸς ὡς πρόβλημα *οἰκονομικὸν καὶ δημοσιονομικὸν* καὶ ὡς *πρόβλημα ἀγωγῆς*.

Ὁ Ἕλληνας, ἐκ λόγων ἀνθρωπογεωγραφικῶν, δημιουργούντων δυσμενεῖς οἰκογενειακὰς συνθήκας, ἔορεπεν ἀνέκαθεν εἰς τὴν ἀποδημίαν καὶ εἰς τὸ εὐκόλον τῆς ζωῆς. Ἐξελιχθεὶς οὕτω εἰς ἄκρατον ἀτομιστὴν καὶ στενοτοπικιστὴν, παρὰ τὴν θανμαστὴν ἀτομικὴν του πρωτοβουλίαν καὶ ἐνεργητικότητα, ἐγένετο χεῖριστος πολίτης μισῶν τὸν μόχθον, ἦτοι ἐπιδιώκων τὸ μέγιστον ἀγαθὸν διὰ τοῦ ἐλαχίστου δυνατοῦ κόπου. Ἐντεῦθεν ἡ ἐπίδοσίς του εἰς τὰ ἐλευθέρια καὶ ποριστικὰ ἐπαγγέλματα τοῦ μικροεμπορίου καὶ μικροπωλητοῦ «τοῦ ποδαριοῦ», καὶ ἡ λιποταξία του ἀπὸ τὴν γῆν καὶ τὸ ἄροτρον. Ἐντεῦθεν τὸ φαινόμενον τοῦ «οὐρμπανισμοῦ», ἦτοι τῆς ἀποφυγῆς τοῦ ὑπαίθρου καὶ τῆς ὑπερσωρεύσεως εἰς τὰς πόλεις διὰ νὰ γείνη μικροαστός. Ἐκ τῶν τάσεων τούτων, λέγει, ἐδημιουργήθη ἐν τῇ Ἑλλάδι μία ἐπικινδυνωτάτη δυσαναλογία μεταξὺ ἀριθμοῦ ἀστῶν καὶ ἀγροτικῆς πληθυσμοῦ: ὁ ἥμισυς ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς ὅλης χώρας εὐρίσκειται εἰς τὰς πόλεις, ἐνῶ ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε ὑπερτριπλάσιος δι' ἀστικὸν πληθυσμὸν 2 1/2 — 3 ἑκατομμυρίων. Αἱ συνθήκαι αὗται ἤγαγον τὴν χώραν εἰς οἰκονομικὸν ἀδιέξοδον, διότι μετέβαλον αὐτὴν εἰς ὄργανισμὸν ὑδροκέφαλον. Πταίει δὲ εἰς τοῦτο,

κατ' αὐτόν, «ἡ ἀστοργία μὲ τὴν ὁποίαν οἱ Ἕλληνες πολιτικοὶ ἀντίκρουσαν τὴν ὑπαιθρον χώραν». Ἐὰν δὲν παταχθῆ ὁ «οὐρμπανισμὸς» καὶ δὲν τονωθῆ ἡ ἐπιστροφή πρὸς τὴν γῆν διὰ τὰ προστατευθῆ ἡ παραγωγή, ἡ ἔθνικὴ οἰκονομία κινδυνεύει τὰ μέγιστα.

Ἀλλὰ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα ἐμφανίζεται—ἐξακολουθεῖ ὁ αὐτὸς—καὶ ὡς **δημοσιονομικὴ κρίσις** ἔνεκα τοῦ τεραστίου ἐλλείμματος τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ. Τοῦτο δὲ προέκυψε ἐκ τῆς ἀσυστόλου σπατάλης τοῦ δημοσίου πλούτου πρὸς δημιουργίαν πολυτελεστάτου κρατικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ χάριν στρατιωτικῶν λόγων, καίτοι δὲν ὑπῆρχον πλέον σήμερον λόγοι ἔξωτερικοὶ ἐπιβάλλοντες τόσον κολοσιαιᾶς στρατιωτικῆς δαπάνης. Ἡ ἔξωτερικὴ πολιτικὴ δέον, κατ' αὐτόν, νὰ μεταβληθῆ ἄρδην ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, διὰ τοῦτο δὲ πολὺ ἐξαρτᾶται τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα ἀπὸ τὴν ἔξωτερικὴν τοῦ κράτους πολιτικὴν, ἣτις δέον νὰ εἶνε βαθύτατα εἰρηνοποιός, ἄρδην διάφορος τῆς τέως μιλιταριστικῆς.

Εἰς πάντα ταῦτα ἔπτασαν, κατὰ τὴν γνώμην του, αἱ ἰθύνουσαι τάξεις· καὶ διὰ τοῦτο, ἵνα ἐπέλθῃ οἰκονομικὴ ἀνασυγκρότησις, διανοητικὴ ἀνθησις, ἀγάπη τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ ἀποκατάστασις στοιχειώδους πολιτικῆς ἀρετῆς, ἐνὶ λόγῳ **αὐτοκαθαρισμὸς** καὶ **εἰλικρίνεια**, ἀνάγκη νὰ στραφῶμεν πρὸς τὴν **λαϊκὴν μάζαν** ἀφήνοντας τὰ ἀνώτερα στρώματα «τὰ ἔστερημένα κάθε πνοῆς καὶ ἀνάλητὰ εἰς κάθε ἠθικὴν ἰδέαν». «Ἐνα τεκμήριον, λέγει, τῆς διανοητικῆς ἀνυπαξίας μας εἶνε τὸ Πανεπιστήμιον, εἰς τὸ ὅποιον διδάσκονται ἄπλως κολυβογράμματα, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ φιλοσοφικὴ σχολὴ εὐρίσκειται εἰς χθαμαλώτατον ἐπίπεδον καὶ δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ τίποτε ἄλλο πρὸς στενοκεφαλίαν, ἄγχιον καλογηρισμὸν σκέψεως». **Ἡ ἐκπαίδευσις κατὰ τὸν κ. Σοφιανόπουλον, πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῆ ἄρδην** δι' ἐπιστροφῆς εἰς τὴν λαϊκὴν γλώσσαν καὶ δημιουργίας νέου σχολείου, τὸ ὅποιον νὰ ἐμπνέῃ εἰς τοὺς τροφίμους του πόθον πρὸς τὴν ἐργασίαν: σχολείου ἀγροτικοῦ διὰ τοὺς ἀγρότας καὶ σχολείου βιομηχανικοῦ διὰ τοὺς ἀστους, τοῦ σχολείου τοῦ καλλιεργούντος τὴν αὐτενέργειαν τοῦ ὁποίου ὁ διδάσκαλος νὰ εἶνε πνευματικὸς σύντροφος τῶν παιδιῶν καὶ ὄχι χωροφύλαξ. Διὰ τὴν παρασκευὴν δὲ τοιοῦτου σχολείου σφιρηλατούντος πολίτας τολμηροὺς, ἁρωπούς, καὶ περιεσκεμμένους, ἀπαιτοῦνται, κατ' αὐτόν, «τύποι, γοργοί, ἀποφασιστικοί, ἐργατικοί, χαρῶποι, εἰλικρινεῖς αὐτενέργητοι, αὐτόβουλοι, ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ πειθαρχημένοι πολῖται, θεοί, ὑπεράνθρωποι.»

Ὁ κ. Γ. Γεωργιάδης, σοσιαλιστῆς δικηγόρος, πι-

στοποιεῖ ὅτι ἡ κρίσις, τὴν ὁποίαν διέρχεται ἡ χώρα μας, εἶνε ἀναμφισβήτητος, ὡς ἀντανάκλασις τῆς παγκοσμίου κρίσεως **τοῦ καπιταλιστικοῦ καθεστώτος**. Μετὰ τὸν πόλεμον ἐπῆλθε πανταχοῦ **διατάραξις τῆς ἰσορροπίας τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων**, ἡ ὁποία παρ' ἡμῖν ἐνετίθη συνεπείᾳ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς. Μέχρις οὐ αἱ παραγωγικαὶ δυνάμεις ἀνυπερβίβουν τὴν προτέραν ἰσχύν των, ἡ κρίσις αὖ ἡ θὰ ἐξακολουθῆ ἐκδηλουμένη εἰς τὴν ὑποτίμησιν τοῦ νομισματός, τὴν ἀδράνειαν τῶν παραγωγικῶν ἐπιχειρήσεων, τὴν ἀνεργίαν καὶ τὰς καθεστωτικὰς μεταβολὰς. Ἡ κυρία τῆς ἑλληνικῆς κρίσεως ἐκρηξις ἐξεδηλώθη, λέγει, ἐν τῇ καθεστωτικῇ μεταβολῇ, ἐπελθούσῃ ὡς ἐπακολούθημα οἰκονομικῆς κυρίως κρίσεως μὲ παράγοντα μίαν μόνην τάξιν, τὴν ὀργανωμένην στρατιωτικὴν κοινωνίαν (caste). Καίτοι ὅμως ὁ κ. Γεωργιάδης ἀποφαίνεται ὅτι «τὸ βάθος τοῦ ζητήματος εἶνε ἡ οἰκονομικὴ κρίσις», ἐν τούτοις τὴν κρίσιν ταύτην δὲν δέχεται ὡς κρίσιν παραγωγικὴν, ἦτοι κρίσιν «οἰκονομικοῦ, καί, ἐπομένως κοινωνικοῦ καθεστώτος», ἀλλὰ **«δημοσιονομικὴν κρίσιν»**, τῆς ὁποίας **τὴν λύσιν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ, κατ' αὐτόν, μία κυβέρνησις τῆς ἀριστερᾶς**, διὰ τῆς αὐστηρᾶς καὶ δικαίας κατανομῆς τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν εἰς τοὺς ἰσχυροὺς καὶ διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἀμέσων λαϊκῶν ἀξιώσεων τῶν μεγάλων μαζῶν τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν προσφύγων· αὕτη θὰ ἦτο ἡ πρώτη πραγματικῶς δημοκρατικὴ κυβέρνησις. Καίτοι ἡ κρίσις τῆς χώρας μας δὲν εἶνε καταστροφικὴ, ὑπῆρξεν ὅμως τόσον βαθεῖα, ὥστε συνεπείᾳ τῆς ἀπωλείας τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἐργατικο-προσφυγικῶν πληθυσμῶν πρὸς τὴν ἀστικὴν ταξιν καὶ τὴν ἐξ αὐτῆς διατάραξιν τῆς κοινωνικῆς ἰσορροπίας, μόνον ἡ ἀριστερὰ δημοκρατία ἐπὶ εὐρείας λαϊκῆς βάσεως θὰ δινηθῆ, λέγει, νὰ παραγάγῃ ἕνα νέον εἰρηρικὸν πολιτικὸν κόσμον θετικῶν· τότε θὰ ἐπέλθῃ, ὡς φρονεῖ, καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἰσορροπία εἰς βάρος βεβαίως μόνον τῶν ἰσχυρῶν, καὶ οὕτω θὰ λυθῆ τὸ ἑλληνικὸν πρόβλημα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀπὸ τινος χρόνου ἰδιαιτέρα μέριμνα καταβάλλεται ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν περὶ τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεκάθεν ἔχων τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ στραφῆ πρὸς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν καὶ ἀπὸ ταύτης νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἀναδημιουργικὸν τῆς ἔργον ἐγκαρτέτους εἰς τὰς παιδικὰς ψυχὰς τὴν

πίστιν εἰς τὸν Θεόν, τὰς ἐθνικὰς καὶ οἰκογενειακὰς παραδόσεις καὶ μίαν σταθερὰν κατεύθυνσιν πρὸς δημιουργίαν χαρακτῆρος χριστιανοπρεποῦς, ἀδαμαντίνου, ἠδλόγησε μὲν καὶ παντοιοτρόπως ἐνίσχυσε καὶ ἐνεθάρρυνε τὸν ἀγῶνα κληρικῶν ἀσχολουμένων περὶ τὴν διάπλασιν τῆς νεολαίας, ἐσχάτως δὲ θετικώτερον ἐξεδήλωσε τὴν ἐνέργειαν Αὐτοῦ πρὸς μίαν ἐργασίαν ἀναπλαστικὴν ἀντικείμενον ἔχουσαν τὸν ἐργαζόμενον καὶ μαθητιῶντα μικρόκοσμον.

Οὕτως ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος τὴν Χριστιανικὴν ἔνωσην τῶν Ὀρθοδόξων Ἀθηνῶν, ὁργάνωσιν φερρέλιδα πολλοὺς ὑπασχουμένην τοὺς πνευματικὸς καρποὺς ἰδρυθεῖσαν ἐγκρίσει καὶ εὐλογία Αὐτοῦ διὰ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Ἀντωνίου, ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς περιέβλεπε διὰ στοργῆς καὶ μερίμνης πατρικῆς καὶ υἱοθέτησε φιλοξενῶν αὐτὴν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ συχνὰ ἐπισκεπτόμενος τὰς κατὰ Δευτέραν καὶ Πέμπτην πνευματικὰς τῆς συγκεντρώσεως. Ἡ ὁργάνωσις αὕτη εἶναι μία τῶν σημαντικωτέρων, ἀριθμοῦσα δὲ πλείονα τῶν πεντακοσίων μελῶν περιλαμβάνει ἐπιστήμονας, φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ὄλων τῶν Σχολῶν, δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας. Ἰδιαιτέρως δεόν νὰ σημειωθῇ τοῦτο προκειμένου περὶ τῆς Ὀργανώσεως ταύτης, ὅτι πᾶν μέλος πρὸ τῆς ἐγγραφῆς καὶ ἀποδοχῆς αὐτοῦ ὀφείλει νὰ ἐξομολογηθῇ ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς τῆς Ὀργανώσεως καὶ νὰ ἐξακολουθῇ κατὰ περιόδους ἐξομολογούμενον καὶ κοινωνοῦν τῶν Ἀχράντων μυστηρίων. Σχόντες τὸ εὐτύχημα νὰ ἔλθωμεν εἰς πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ὀργανώσεως διεπιστώσαμεν τὸ παρήγορον καὶ ἐνθαρρυντικὸν συνάμα γεγονός, ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες ταύτην νέοι εἶναι ὄντως μέλη ζῶντα τῆς Ἐκκλησίας, διακρινόμενα διὰ τε τὸν ἐνθουσιασμόν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν χριστιανικῶν ἰδεῶδων καὶ τὴν σταθερὰν ἀσκησιν τῆς ἀρετῆς ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ. Βαίνει δὲ ἀλματικῶς ὀγκουμένη ἡ Ὀργάνωσις καὶ ἀξουμένη καὶ δὴ μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε ἡ αἴθουσα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐν ἣ λαμβάνουσι χώραν αἱ ὠραῖα καὶ πνευματικὰ αὐτῶν συγκεντρώσεις νὰ θεωρῆται ἤδη ἀνεπαρκῆς. Εὐλογίας δὲ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου πρὸς μνηῶν ἰδρῦθη τμήμα τῆς Ὀργανώσεως ταύτης ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Ζώνης, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκτὸς τοῦ κατὰ Κυριακὴν κηρύγματος λειτουργεῖ καὶ Κατηχητικὸν Σχολεῖον. Τὸ τελευταῖον τοῦτο, ἰδιαζόντως, χάρις εἰς τὴν ἐπιμελημένην ἐργασίαν τῶν ἐφημερίων τοῦ ναοῦ παρουσίασε σημαντικὰς προόδους. Εἰς τὸ Κατηχητικὸν τοῦτο Σχολεῖον φοιτῶσι περὶ τὰ 120 παιδιά ἄρρενα καὶ θήλεια, ἡλικίας ἐπτά μέχρι δέκα

πέντε ἐτῶν. Εἶναι δὲ τόση ἡ ἐπιμέλεια τῶν μικρῶν τούτων παιδίων καὶ ἡ ἀφροσύσις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς πνευματικὸς τῶν διδασκάλους ἱερεῖς, ὥστε ἐν διαστήματι οὐχὶ μεγαλειτέρῳ τοῦ διμήνου ἐξέμαθον πλείστα ὅσα ἐκκλησιαστικὰ ἄσματα, τὰ ὅποια ἐκτελοῦσι μετ' ἀκριβείας ὁμολογουμένως θαυμαστῆς. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος αὐτοπροσώπως παραστὰς πρὸ τινος ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Ζώνης κατὰ τὴν ὥραν τοῦ κηρύγματος καὶ διδάξας ἀπεκόμισεν ἀρίστως ἐντυπώσεις ἐκ τῶν προόδων τοῦ Κατηχητικοῦ τούτου Σχολείου καὶ ἐτονώθη, ἐτι μᾶλλον τὸ ἐνδιαφέρον Αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς διαπλάσεως τῆς νεολαίας.

Εὐλογίας ὡσαύτως τοῦ Μακαριωτάτου ἰδρῦθησαν Κατηχητικὰ Σχολεῖα ἐν τοῖς Ναοῖς: Ἀγ. Μαρκέλλης, Ἀγ. Φιλίππου, Ἀγ. Γεωργίου (πρόην Β' Νεκροταφείου), Ἀγ. Ἐλευθερίου, Ἀγίου Μελετίου, Ἀγ. Δημητρίου Ἀμπελοκήπων. Εἰς τὰ Κατηχητικὰ ταῦτα Σχολεῖα διδάσκουσι φοιτητὰς τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου προπονούμενοι πρὸς τοῦτο εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ ζηλωτοῦ, ἀκαταπόνητου δὲ εἰς ἐργασίαν ἐπιστημονικὴν καὶ κοινωνικῆς ἀναπλάσεως λογίου κ. Π. Τρεμπέλλα. Εἰς τὰ Κατηχητικὰ ταῦτα Σχολεῖα τὰ παιδιά φοιτῶσι μετὰ προθυμίας ἀγαστῆς, νέα δὲ προστίθενται καθ' ἡμέραν, ὀδηγούμενα ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῶν, οἱ ὅποιοι μὲ ἀνακούφισιν πραγματικὴν παρακολουθοῦν τὰς προόδους τῶν τρυφερῶν αὐτῶν βλαστῶν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν βίου.

Ἐὰν δὲ εἰς τὰ ὡς ἄνω ἀπαριθμηθέντα προστεθῶσι καὶ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα Ζωοδόχου Πηγῆς, μὲ τοὺς ὀρηκτοὺς καὶ πυροπολουμένους ἐξ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐργάτας τοῦ Εὐαγγελίου ἐπὶ κεφαλῆς αἰδ. Ἀγγελον Νησιώτην καὶ Παν. Ἀρχιμ. Πρ. Καλλινοτέην, ὡσαύτως τὰ τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης (Πλάκας), Ἀγ. Κωνσταντίνου (Παλαιῶν), Πιλοφίτου Ἡλιοῦ (Παγκρατίου), Ἀγ. Ἀρτεμίου, ἔχομεν ἕνα οὐχὶ ἐδκαταφρόνητον ἀριθμὸν πνευματικῶν κέντρων ἐν Ἀθήναις, ἐν τοῖς ὁποίοις διεξίγεται ἐργασία συστηματικὴ καὶ καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς διατήρησιν καὶ ἀναπτέρωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συνασθήματος εἰς τὰς ἀπαλὰς ἡλικίας τῶν νέων καὶ μόρφωσιν χαρακτῆρων ἱκανῶν ν' ἀντιμετωπίσωσι τοὺς διαφόρους πειρασμοὺς τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἀντίξοα, τὰ ὅποια ὀρθοῦνται ἐνώπιον παντὸς βιοπαλαίοντος, πολλὰ καὶ νὰ κλονίζονται τὴν πίστιν καὶ τὰς πεποιθήσεις.

Ἡ κατηχητικὴ δράσις εἶναι, ὡς ἐτονίασμεν καὶ ἄλλοτε, ἐν τῶν σπουδαιωτέρων μέσων τῆς ἐξυψώσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ γοήτρου τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, συντελεῖ δὲ ταυτοχρόνως εἰς τὴν δημιουργίαν κοινωνίας, διαπνεομένης ὑφ' ὄλιον τῶν χριστιανικῶν

ἀρετῶν καὶ δὴ τῆς κορωνίδος τούτων, τῆς ἀγάτης πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον. Διὰ τοῦτο ὅλοι ἡμεῖς οἱ κληρικοὶ ἔχομεν καθῆκον ἱερὸν καὶ ἐπιβεβλημένον νὰ ἐξοικονομῶμεν ὥρας τινὰς ἵνα ἀφιερῶμεν ταύτας εἰς τὴν κατήχησιν τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ, τῶν πολιτῶν τῆς αὔριον. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀνεπέτασε τὸ λάβαρον τῆς ἐργασίας καὶ ἐν τῇ κατευθύνσει ταύτῃ. Συσπειρωθῶμεν ὅλοι περὶ αὐτὸν καὶ ἐνισχύσωμεν ὡς ἐργάται πιστοὶ τὴν προσπάθειαν τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ποιμενάρχου

† Ὁ Πρωτοσύγγελλος ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Ἐυαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἐορταὶ	Ἦχοι
ΑἰΡΙΛΙΟΣ	3	Κυριακὴ Δ' τῶν Νηστειῶν	Κυριακὴ Δ' τῶν Νηστειῶν	—	πλ. δ'
	10	> Ε' Νηστειῶν	> Ε' Νηστειῶν	—	α'
	17	> τῶν Βαῖων	> τῶν Βαῖων	—	—
	24	Α' ΠΑΣΧΑ	Α' ΠΑΣΧΑ	—	—

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἐλευθέρι Κέρκυρα.

Ἀνταποκριτὴς ἐφημερίδος τῆς Θεσσαλονίκης ἐπισκεφθεὶς ἐπ' ἐσχάτων τὸν παρὰ τὴν ὁδὸν Λαγκαδᾶ ἐν Μακεδονίᾳ συνοικισμὸν Λεμπέτ, ἀναφέρει, σὺν ἄλλοις, καὶ τὰ ἀκόλουθα περὶ τῆς ἀνὰ τὸν συνοικισμὸν τοῦτον ἀσκουμένης εὐρύτατα προπαγάνδας τῶν κατολίκων, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὴν ἐπικρατείαν των πρὸς τὸ δυτικόν του μέρους. «Σιωπηλῶς καὶ ἀθροῦβως, ἀλλὰ συστηματικῶς ἐργάζονται οἱ καθολικοὶ πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, προσηλυτίζοντες ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἀρχῶν τὰ προσφυγόπαιδα. Ἐξηκρίβωσα ὅτι μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ὁρφανοτροφείου εἰς τὸν συνοικισμὸν Λεμπέτ πολλὰ ὄρφανὰ παρελήφθησαν εἰς τὸ οἰκοτροφεῖον τῶν παπάδων. Τὸ λυπηρὸν εἶνε ὅτι ἐκεῖ μέσα κάποια ξένη προπαγάνδα ἐγκαθιδρουθεῖσα ἐργάζεται εἰς βίρος τῆς ἐθνικῆς μας ὑποστάσεως. Οἱ Οὐνῖται αὐτοὶ ἐγκατασταθέντες ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα εἶχον ἐξαγοράσῃ μίαν ἔκτασιν. Ἐπωφελοῦμενοι ὅμως τῆς συμμαχικῆς ἐποχῆς ἐπεξετάθησαν τόσον πολὺ ὥστε χιλιάδας στρεμμάτων εὐφόρου γῆς κατέλαβον, τὰ ὅποια ἐνοικιάζουν εἰς Φραγκολεβαντίνοὺς καὶ αὐτοὶ πάλιν τὰ ὑπενοικιάζουν εἰς πρόσφυγας. Λέγεται, ὅτι κάποια ἔρευνα ἔχει γίνῃ ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου διὰ τὰς γαίας αὐτὰς καὶ ὅτι ἐστάλησαν ἐκτενεῖς ἐκθέσεις εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον». Αὐτὰ ἡ προπαγάνδα. Τί δὲ τὸ κράτος; Τὸ κράτος συντήρει διὰ 500 οἰκο-

γενείας σχολεῖον, ἀποτελούμενον, κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν, ἐκ θαλάμου ἐμβαδοῦ 20 τ. μ., ἄνευ ὄροφης καὶ μέχρι προχθῆς ἄνευ δαπέδου. Ἐν τῷ σχολεῖῳ στεγάζονται παιδία 5 τάξεων καὶ τρεῖς διδάσκαλοι. Τὸ κράτος ἔδωκε 13 χιλ. δραχ., ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ὁποίων ἀνεκόπη ἡ λειτουργία τοῦ δήθεν σχολείου. Ὁ δῆμος ἔδωκε πέρουσι μὲν 500 δραχ. (!) καὶ ἐφέτος 700 (!) Ὑπάρχει ἀνάγκη προσωπικοῦ, καὶ θεομάνσεως κατὰ τὸν χειμῶνα. Ἐν τῷ αὐτῷ συνοικισμῷ λειτουργεῖ μία ἀμερικανικὴ σχολή, εἰς τὴν ὁποίαν φοιτῶσι 250 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἀμερικανὴ φιλανθρωπία χορηγεῖ καὶ ρουχισμὸν καὶ γραφικὴν ὕλην. Ὁ ἀνταποκριτὴς δὲν γνωρίζει τί γίνεται εἰς τὴν σχολὴν αὐτὴν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλανθρωπίας. Τὸ μόνον, ὅμως, τὸ ὁποῖον προσπίπτει εἰς πάντων τὴν ἀντίληψιν, εἶνε ἡ εὐδοκίμησις πάσης προπαγάνδας, κατολικῆς ἢ προτεσταντικῆς ἢ ὁποίας δήποτε ἄλλης ἐκεῖ. Τὸ ἐπίσημον σχολικὸν καθεστῶς διώκει τὰ ἐλληνοπαιδία εἰς τὰ δίκτυα τῶν ξένων ἐν μέσῃ Μάκεδονίᾳ.

Καὶ καθεξῆς.

Ἀλλὰ μήπως εἰς τὸν συνοικισμὸν τοῦτον μόνον περιορίζεται ἡ δράσις τῆς προπαγάνδας πρὸς προσηλυτισμὸν τῶν ὀρθοδόξων; Πληροφορίαι αὐθεντικαὶ ἀναφέρουσιν, ὅτι καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν Γενιτσῶν διενεργεῖται εὐρεῖα προπαγάνδα λατινικῆ, διατηροῦσα καὶ ναὸν καὶ νοσοκομεῖον ἀριώτατον καὶ πᾶν ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἀσφάλισῃ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς. Ὁ μακεδονικὸς τύπος, φωνὴν ὑψῶν, προτείνει ὅπως ἀντιμετωπισθῇ ὁ ἀπὸ τῶν ἀκλήτων ξένων κίνδυνος διὰ διαφωτίσεως τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ἀλλ' ὅταν ἡ Πολιτεία ἀφαιρῇ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας τὰ μέσα τῆς ἀντιδράσεως, πῶς θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διαφώτισις αὕτη;

Μέτρα ἀμύνης.

Τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι καθ' ὅλον τὸ ἡμέτερον κράτος λυμάνεται ἀνενοχλήτως ἡ ξενικὴ παπαγάνδα τὸν ἐλληνικὸν παιδικὸν κόσμον, ἥτοι τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν τῆς αὔριον. Ἀπελαθέντες ἐκ Του κίας οἱ διάφοροι ἄλλοθνηεῖς, ἀλλόθρησκοι καὶ ἀλλόγλωσσοι προπαγανδισταί, κατέφυγον ἀθροοὶ εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, ἐκλαβόντες δ' αὐτὴν ὡς ἀγρὸν ἀδέσποτον, ἥπλωσαν τοὺς πλοκάμιους των διὰ τῶν σχολείων, τὰ ὅποια ἴδρυσαν καὶ ἀδιακόπως ἰδρῶουσιν ἐνισχυόμενοι ἐξ ἀδήλων—ἢ μᾶλλον καὶ πολὺ δεδηλωμένων—πόρων. Οἱ εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα φοιτῶντες ἐλληνοπαιδὲς διδάσκονται νὰ μισῶσι τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πατρίδα των καὶ νὰ χάνωσι πάντα σεβασμὸν πρὸς τὰ θρησκευτικὰ καὶ τὰ ἐθνικὰ αὐτῶν ἰδανινά. Τὸ ζή-

τημα τούτο αναπτύσσων διὰ μακρῶν ἐν ὑπομνήματι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίας ἑκπαιδευσεως καὶ τὸν Μακ. Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Εκκλησίας ἡμῶν ὁ Σύνδεσμος τῶν ἰδρυτῶν ἑλληνικῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, προτείνει ἄξια πολλῆς προσοχῆς μέτρα ἀμύνης κατὰ τῆς λύμης ταύτης τοῦ ἡμετέρου λαοῦ. Οὕτω συνιστᾷ ὅπως θεσπισθῇ ἵνα πάντες οἱ διδάσκοντες ἐν οἰοισδήποτε σχολείοις ἐν τῷ κράτει τυγχάνωσιν Ὑἑλληνες πολῖται· ἡ διδασκαλία πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν μαθημάτων νὰ γίνεται ἑλληνιστί· πᾶν βιβλίον χρησιμοποιοῦμενον πρὸς διδασκαλίαν τῶν ἑλληνοπαίδων ἐν οἰκιστῆρι σχολῇ νὰ φέρῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἂν εἴη χρησιμεύη πρὸς διδασκαλίαν ξένης γλώσσης· οἱ διευθυνταὶ καὶ ἐπιμεληταὶ τῶν μαθητῶν νὰ εἴνε ἑλληνες πολῖται καὶ τελευταῖον ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ νὰ ἐξασκῇ δι' ὄργάνων τῆς ἐκλογῆς τῆς τὴν ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως τῶν εἰς τὰς σχολὰς ταύτας φοιτῶντων ὀρθοδόξ. παίδων.

Τὰ μέτρα ταῦτα θεωροῦμεν δεόμενα ἀμέσου ἐφαρμογῆς. Ἴσως δὲ μία εἰδικὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου σύσκεψις τῶν ἀρμοδίων θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξεύρη καὶ ἄλλα ὄπλα ἀμύνης κατὰ τῆς τόσον συστηματικῶς ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ὑπευθύνων ἀσκουμένης εἰς βάρους τῆς θρησκείας καὶ τῆς πατρίδος ἡμῶν φθορᾶς.

Ζητοῦνται.

Τρεῖς νέοι ἐν Dijon τῆς Γαλλίας, κατασχίσαντες διαφημίσεις τοιχοκολλημένας, διαφημιζούσας τὴν «Ἐπιθεώρησιν τοῦ γυμνοῦ», ἐνήχθησαν εἰς τὸ δικαστήριον ὑπὸ τοῦ συνδικάτου τῶν διευθυντῶν τῶν δημοσίων θεαμάτων. Τὸ δικαστήριον ἔκρινεν ὅτι ἡ μήνυσις τοῦ συνδικάτου ἦτο ἀπαράδεκτος, καθ' ὅσον ἡ τοιχοκόλλησις τῶν διαφημίσεων τούτων ἀπετέλει κατάρχησιν, καὶ δὴ καὶ πλημμέλημα, ὡς προσβολὴ κατὰ τῆς ἠθικῆς· κατ' ἀκολουθίαν πᾶς τις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ σχίξῃ ἀκολάστους διαφημίσεις, ἐὰν αἱ ἐξουσίαι μὲνωσιν ἀπαθεῖς ἀπέναντι τοῦ τοιοῦτου θεάματος.

Ζητοῦνται ἑλληνες νέοι μιμηταὶ τῶν νεαρῶν τούτων Γάλλων καὶ δικαστήρια ἑλληνικὰ δίδοντα μαθήματα ἠθικῆς.

Διὰ τοὺς γονεῖς.

Ἀξιόπιστος στατιστικὴ λέγει, ὅτι ἐπὶ 110.000 παιδαγωγῶν, ἕξ ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ ἡ ἑλληνικὴ ξενομανία ἐμπιστεύεται τοὺς βλαστοὺς τῆς, οἱ 95.000 εἶναι σοσιαλισταὶ καὶ κομμουνισταὶ, ἐπὶ 550 δὲ διδασκάλων (τὴν εἶδησιν παραλαμβάνομεν ἕξ ἑλβετικοῦ περιοδικοῦ) οἱ 500 εἶναι «πολὺ προχωρημένοι» ὀρθολογισταί. Ἐν Ἑλλάδι τελευταίως πολὺς λόγος ἐγένετο

περὶ τινῶν καθηγητῶν ἐν τοῖς διδασκαλείοις μούντων εἰς τὸν κομμουνισμόν τοῦ ἱστορικοῦ ὕλισμοῦ τοὺς διδασκάλους τῶν ἑλληνοπαίδων, καὶ αὐτοὺς τοὺς ἑλληνοπαίδας. Διελογίσθη ποτὲ ἀρά γε τὸ κράτος πόση ἀνάλογια ὑπάρχει τοιοῦτων «προχωρημένων» παρ' ἡμῖν διδασκάλων, καὶ σκέπονται ἀρά γε καὶ οἱ γονεῖς εἰς τοίους «παιδαγωγοὺς» ἐμπιστεύονται τὰ τέκνα των;

Εἵμεθα συμφωνότατοι.

Ξενοδοχείου οἰκοδομὴ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς πρόχειρον, ἀλλ' ἀσπαιύρουσαν φιλοσοφίαν τῆς συγχρόνου πραγματικότητος. Ἄλλοτε ποτε οἱ λαοὶ ἔκτιζον ναοὺς. Καὶ τὰ θρησκευτικὰ αὐτὰ μνημεῖα ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν ἐμαρτύρουν: «τὴν ἐπίδοξιν τοῦ ἀνθρώπου ν' ἀνεγείρῃ καὶ νὰ κοσμήσῃ μετ' σπαιάλην ὕλον τῶν δυνατῶν μέσων τοῦ τὴν στέγην ἐκείνην ποὺ θὰ ἐξυπηρετοῦσε τὰς ἀνωτέρας ἀνάγκας του». Σήμερον, «ὅτε τὸ παγκόσμιον πνεῦμα ἔχει μετουσιωθῆ εἰς ὕλην.. πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν νέων βιωτικῶν συνθηκῶν, κτίζομεν.. ξενοδοχεῖα», δηλαδὴ «πάλιν μὲν τοὺς ναοὺς μας, ἀλλὰ μὲ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον θρησκείαν μας». Καὶ θρησκεία μας εἶνε «αἱ ζωϊκαὶ μας διευκολύνσεις». «Τὴν χλιδὴν καὶ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν τέχνην, τὴν σπαταλοῦν εἰς τὰ ξενοδοχεῖα ἀντὶ εἰς τοὺς ναοὺς». Εἶνε ταῦτα φράσεις, εἰλημμένοι ἀπὸ χρονογράφημα Ἑλληνο δημοσιογράφου. Τίς ἀντιλέγει; Ἀπολέσαντες οἱ λαοὶ σήμερον τὰς παλαιὰς «ἀνωτέρας ἀνάγκας», θεραπεύουν τὴν ὕλην καὶ τὸ σαρκίον διὰ νὰ μὴ λογίζωνται βάρβαροι. Ὑπεβίβασαν τὰ ἰδανικά εἰς τὴν χλιδὴν τῆς εὐμαρείας, διότι πρόστυλος κατέστη καὶ ἡ θρησκεία των. Μελαγχολικὴ μὲν ἡ σκέψις, ἀλλ' ἐκφράζει τὴν πραγματικότητα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οἱ Σεβ. Μητροπολίται Ναυπακτίας καὶ Εἰδρυτανίας κ. Ἀμβρόσιος καὶ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαρναριοφρασάλων κ. Ἰεζεκιὴλ μετέβησαν εἰς Λευκάδα πρὸς ἐκτέλεσιν ἐξαρχικῆς ἀποστολῆς. ἀνατεθείσης αὐτοῖς ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου.

—Διὰ γράμματος αὐτοῦ πρὸς τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ὁ Πρόεδρος τῆς Αὐτοκεφάλου Ὀρθοδόξου Εκκλησίας Πολωνίας σεβ. Μητροπολίτης Διονύσιος ἀνεκοίνωσεν ὅτι θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ΚΠολιν καὶ εἶτα τὰς Ἀθήνας περὶ τὴν 10ην προσεχοῦς μηνός Ἀπριλίου συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Ἀλεξίου, τοῦ Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Εκκλησίας Πολωνίας Γουρίου Ροτσίση καὶ τοῦ μέλους τοῦ Κον-

στοιχείου Βαρσάβας Πρωθιερέως Μιχαήλ Μπορέτσκη.

—Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 30417]1954 ἀποφάσεως τῆς ἐπαναστάσεως τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 ἐγένετο ἀπαλλοτριώσις 48.000 περίπου πήχεων ἐκ τοῦ περιβόλου τῆς ἐν Ἀθήναις Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετρακῆ ὑπὲρ τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἀναπήρων Ἀξιωματικῶν, τὰ ὅρια τῆς τιμῆς τῆς ἀπαλλοτριουμένης ἐκτάσεως ὠρίσθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, διὰ Διαιτητικῆς ἐπιτροπῆς εἰς 250.00 δραχ. περίπου ἐν συνόλῳ. Διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος ἄρθρον 1, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 25 Αὐγούστου 1925 ἡ κυριότης τῶν οὕτως ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐκτάσεων περιῆλθεν εἰς τὴν Ἀεροπορικὴν Ἀμυναν ἀκυρωθεισῶν ἀπασῶν τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἀκινήτων ὑπὲρ διαφόρων Συνεταιρισμῶν ἀδιακρίτως. Ἐπικολούθησε τὸ ἀπὸ 4ης Νοεμβρίου ἔτους 1926 Νομοθ. Διάταγμα, ὃπερ καθώρισε τὸν τρόπον ἐκποιήσεως τῶν τοιούτων κτημάτων ὡς καὶ τὸ ποσοστὸν τοῦ τιμήματος εἰς 240]ο ὅπερ περιέρχεται εἰς τὰς Μονὰς καὶ τὸ Γεν. Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον. Τούτων δεδομένων οὐδεὶς Συνεταιρισμὸς διετήρησε δίκαιώματι ἐπὶ ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐκτάσεων, καθ' ὅσον ἡ κυριότης τούτων περιῆλθεν εἰς τὴν Ἀεροπορικὴν Ἀμυναν. Παρ' ὅλα ταῦτα καὶ παρὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἀπολλοτριώσεως, ὁ Συνεταιρισμὸς ἀναπήρων Ἀξιωματικῶν κατέλαβε καὶ κατέχει τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπολλοτριωθέντα χῶρον γύρωθεν τῆς Μονῆς, διένειμε τοῦτον καὶ ἀνεγείρει ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομὰς, μετὰ τὸ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 ὡς καὶ μετὰ τὸ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Νομ. Διάταγμα, ἄνευ δικαιώματός τινος, ἀξίας δὲ 60 000.000 δραχμῶν. Ὄθεν τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Μονῆς ἠναγκάσθη ν' ἀποταθῆ πρὸς τὴν Βουλὴν πρὸς ἀναστολὴν τῆς πράξεως ταύτης.

—Ὑπὸ τῆς ἐν Αἰγίνῃ «Χριστιαν. Ἐνώσεως Κορασίων» ἠγοράσθη οἰκόπεδον πρὸς ἀνάγερσιν Αἰθούσης διαλέξεων, Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης καὶ Ἀναγνωστηρίου καὶ Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς. Ὑπὸ δὲ τῆς «Χριστ. Ἐνώσεως Κυριῶν» Νέου Φαλήρου ἰδρύθη Νυκτερινὴ Σχολὴ ἀγραμμάτων νέων, διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου τῆς ὁποίας τὸ Ἐμπ. Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς ἀπεφάσισε τὸν καθορισμὸν γενναίων βραβείων εἰς τὸν κατ' ἔτος ἀριστοῦχον τῆς Σχολῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Προσερχόμενος ἐκ Μόσχας καὶ μεταβαίνων εἰς Ἀλεξάνδρειαν προσκλήσει τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς ὁ ἐν Ρωσίᾳ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχοῦ Ἀλεξάνδρειας Πανος. Ἀρχιμ. κ. Παῦλος διήλθε δι'

Ἀθηνῶν, ἐπεσκέφθη δὲ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον εἰς ἐκζήτησιν εὐλογίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἐγκάθειρκτον Τοποτηρητὴν τοῦ πατριαρχικοῦ ἐν Ρωσίᾳ θρόνου μητροπολίτης Σέργιος ἀρνηθεὶς νὰ ἀφορίσῃ σύμπαντα τὸν ὑπερόριον ρωσικὸν κλῆρον, καθ' ἃ ἀπήτουν παρ' αὐτοῦ ἐπιμόνωος οἱ μπολσεβικοὶ, συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη, ἐφυλακίσθη δὲ καὶ ὁ μητρ. Ἰωσήφ, ὃν ὑπέδειξεν ὡς ἀντικαταστάτην του εἰς τὰ τοποτηρητικὰ καθήκοντα ὁ μητρ. Σέργιος. Τῆς αὐτῆς τύχης ἔτυχον καὶ οἱ μητροπολίται Κορνήλιος καὶ Θαδδαῖος, οἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἀναπληρώσωσι τὸν τελευταῖ ν. Τούτου ἕνεκα τὴν τοποτηρητείαν ἀνέλαβεν ὁ ἀρχιεπ. Σεραφείμ, ὅστις καὶ ἀπέλυσεν ἐγκύκλιον πρὸς τὸν κλῆρον καὶ τοὺς πιστοὺς τῆς πατριαρχικῆς Ἐκκλησίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑΣ

Καὶ ἄλλοτε ἐγράφησαν ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ» τὰ κατὰ τὴν ἀνωμαλίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεπλάκη ἡ ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ὡς ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Σερβικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὰ ἐσωτερικὰ αὐτῆς. Ἡ ἐπέμβασις αὕτη ἐγένετο ἀπὸ ἰνός οὐσιαστικώτερα, καθ' ὅσον τὸ Σερβικὸν Πατριαρχεῖον διώρισε τὸν Σέρβον ἐπίσκοπον Εἰρηναῖον ὡς προϊστάμενον τῆς Ἐκκλησίας ταύτης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΛΕΤΤΟΝΙΑΣ

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς ἐν Λεττονίᾳ ὀρθοδ. Ἐκκλησίας διεβίβασε παράκλησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ψηφίσῃ 60.000 χρ. φρ. ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὀρθ. Ἐκκλησίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Ἡ ἱ. Σύνοδος τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας διώρισε τὸν ἀρχιμ. Ἰννοκέντιον πρωτοσύγκελλον τῆς ἐν Κ)λει Ἐξαρχίας.

—Ὁ ἱ. Σύνδεσμος τοῦ βουλγαρ. κλήρου διεβίβασε παράκλησιν πρὸς βελτίωσιν τῆς οικονομικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, εἰδικώτερον δ' ὅπως ἀξηθῶσι τὰ τυχηρὰ. Ἡ παράκλησις αὕτη κατέστη γνωστὴ εἰς τὴν βουλγαρικὴν βουλὴν.

—Ἐν Σοφίᾳ πρὸ τινος συνεκροτήθη ἔκτακτος συνέλευσις τοῦ βουλγαρικοῦ κλήρου, ἀσχοληθεῖσα κυρίως περὶ τὸ οικονομικὸν αὐτοῦ ζήτημα. Ἐπιτροπὴ ἐπέδωκε περὶ τούτου ὑπόμνημα πρὸς τὸν πρωθυπουργόν, ὅστις ὑπεσχέθη ἱκανοποιῆσιν τῆς αἰτήσεως.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὸ Βατικανὸν ἀπεφάσισε νὰ κατατάξῃ εἰς τὴν χορείαν τῶν ἁγίων τοὺς κατολικοὺς ἱεραποστόλους, οἵτινες ἐπ' ἐσχάτων ἐφρονεῦθησαν ὑπὸ τῶν Κινέζων κατὰ τὸν ἐμφύλιον ἐν Κίνα πόλεμον, κατὰ τὸν ὁποῖον πολλοὶ ἱεραπόστολοι ἀπωλέσθησαν.

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ τῶν κύκλων τοῦ Βατικανοῦ ἀπὸ τινος χρόνου σημαντικὰς ἐσημείωσε προόδον ὁ κατολιμισμὸς ἐν Ἀβυσσινίᾳ, τόσον ὥστε νὰ γίνεται λόγος πλέον περὶ προπαρασκευαζομένης οὐ-

νίας τῆς Ἀβυσσινακῆς Ἐκκλησίας. Ὁ πρό τιμος τελευτήσας Ἀμπούνα τῆς Ἀβυσσ. Ἐκκλησίας ἐφέρετο ἐπιμόνος ἀνθιστάμενος κατὰ πάσης λατινικῆς προπαγάνδας ἐν Ἀβυσσινίᾳ, ἢ συγκατάθεσις ὁμοῦ, τοῦ Πάπα ὅπως ἀφιστάμενος τῆς παλαιᾶς παραδόσεως τοῦ Βατικανοῦ τῆς μὴ χειροτονίας τῶν μὴ λευκῶν εἰς ἐπισκόπους ἀναγνωρίσῃ ὡς μητροπολίτην Ἀβυσσινίας ἕνα τῶν ἀβυσσινῶν κληρικῶν ὑπὸ τὸν ὄρον, ὅπως ἡ Ἀβυσσ. Ἐκκλησία παραδεχθῆ τὸ πρωτεῖον τοῦ Πάπα, διευκολύνει τὰς ἐπὶ τοῦ ζητήματος συνεννοήσεις τῶν δύο μερῶν. Ταῦτα, κατὰ τὰς πηγὰς τοῦ Βατικανοῦ.

— Κατ' εἰδήσεις ἡμῶν ἐκ Ρωσίας ὁ διωγμὸς ὁ ἐπίσημος δὲν περιορίζεται εἰς μόνην τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὸν κλῆρον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ λατινικοῦ ἐν Ρωσίᾳ κλήρου· οὕτω συλληφθέντες ἐφυλακίσθησαν πολλοὶ λατῖνοι κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ τοῦ τάγματος τῶν φραγκισκανῶν.

— Τὸ «Χριστ. Βῆμα» ἀγγέλλει τὴν ἐνταῦθα σύστασιν Συνδέσμου τῶν κατολικῶν νέων.

— Κατ' εἰδήσεις τοῦ αὐτοῦ κατολικῶν Περιοδικοῦ ἢ ἐν Ἰρλανδίᾳ «Catholic Truth Society», περιλαμβάνουσα σήμερον 10000 μέλη, ἐπέτυχεν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὸν διορισμὸν ἐπισήμου ἐπιτροπῆς πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀνηθικῆς καὶ ὑπόπτου λογοτεχνίας, δώρισε δὲ ἰδίαν ἐπιτροπὴν πρὸς διάδοσιν ἠθοπλαστικῶν βιβλίων καὶ δημοσιευμάτων.

BIBLIA

Αἱ σύγχρονοι εἰρηνευτικαὶ τάσεις καὶ τὰ ἐν Στδχόλμῃ συνέδρια τοῦ 1926. Διάλεξις γενομένη ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανασσαῦ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος τοῦ «Παγκοσμίου Συνδέσμου πρὸς προαγωγὴν διεθνοῦς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν», Ἀμίλκα Σ. Ἀλιβιζάτου, Καθηγητοῦ τοῦ Παιεπιστημίου. Ἀθήναι 1927.

— Ἐξεδόθησαν εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος ρωσιστὶ τὰ πρακτικὰ τῆς πρώτης ἐν Βαρσοβίᾳ συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς ἐν Πολωνίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας (10—12 Ἰαν. 1927).

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κλειστῶν διακηρύττει ὅτι: Τὴν 3ην Ἀπριλίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. θέλει ἐνεργηθῆ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου κ. Δέδε, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακούργοδικείου Ἀθηνῶν πλειοδοτικὴ δημοπρασία πένταετοῦς ἐνοικιάσεως τῶν ἐξαιρεθέντων τῆς πολυετοῦς μισθώσεως κτημάτων τοῦ κτήματος Σκαραμαγκᾶ. Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις Γραφεῖον τῆς Μονῆς (ὁδὸς Βορέου 4). Ἀθήναι τῇ 8 Μαρτίου 1927.

Τὸ Ἡγλίον τῆς Ἱ. Μονῆς Κλειστῶν Διακηρύττει ὅτι: Τὴν 10ην Ἀπριλίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνεργηθήσεται ἐν Μενιδίῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μενιδίου πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐκποιήσεως 1) ἐνὸς οἰκοπέδου κειμένου ἐν Μενιδίῳ πλησίον οἰκίας Σ Κλάρα ἐκτάσεως ὡς ἔγγιστα 1. 500 τ. μέτρων, ἀναβληθείσης τῆς κατὰ τὴν 20ην Μαρτίου ὀρισθείσης δημοπρασίας καὶ 2) ἑτέρου οἰκοπέδου κειμένου ἐν Μενιδίῳ εἰς θέσιν Γαλάνη ἐναντι οἰκίας Θ. Ράπτου ἐκτάσεως ὡς ἔγγιστα 1000 τ. μέτρων. Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὸ Μετόχιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης «Ἁγία Δύναμις». Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Κλειστῶν τῇ 8 Μαρτίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Πέτρας Καρδίτσης Διακηρύττει ὅτι Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς ἐνοικιάσεως τοὺς ἑξῆς καλιεργησίμους ἀγροὺς 1] ἕναν ἀγρὸν ἐν τῇ θέσει Κούρα 2] ἕναν ἀγρὸν ἐν τῇ θέσει Λάκκα Καλογερικῆ 3] ἕνα ἀγρὸν ἐν τῇ θέσει Λεύκα μεγάλη. 4] ἕνα ἀγρὸν ἐν τῇ θέσει Λεύκα μικρή, 5] ἕνα ἀγρὸν ἐν τῇ θέσει Παπατσιώνη, καὶ 6] ἕναν ἀγρὸν ἐν τῇ θέσει Λογγιά, τῆς Περιφερείας Καταφυγίου Ἰτάμου, ἐνεργηθησομένην τὴν 12 Μαρτίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. μέχρι τῆς 12ης π. μ. ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Σφου Καρδίτσης Γ. Ἀλεξοπούλου καὶ τοῦ Ἡγλίου οἱ βουλόμενοι θέλουσι συναγωνισθῆ. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Πέτρα τῇ 25 Φεβρουαρίου 1927.

Τὸ Ἡγλίον τῆς Ἱ. Μονῆς ἁγίας Λαύρας Διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς μὲν ἐνοικιάσεως ἢ δασοχορτονομῆ «Σαλωνικιά», ἐκποιήσεως δὲ τὸ γάλα τῶν αἰγοπροβάτων οἱ ἄρρενες ἄμνοι περίπου 50 ὡς καὶ ἡ κόπρος αὐτῶν Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 20ην Μαρτίου ἑ. ἑ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. ἕως 12ῃ μεσημβρινῇ ἐν Καλαβρύτοις μὲν διὰ τὴν δασοχορτονομήν «Σαλωνικιά» ἐν Λεχαινοῖς δὲ καὶ Μακεῖκοις διὰ τὸ γάλα, τοὺς ἄμνοὺς καὶ τὴν κόπρον τῶν αἰγοπροβάτων, καὶ ἐνώπιον τῶν Συμβολαιογράφων Δ. Γ. Νίκα ἐν Καλαβρύτοις, Ἀλεξάνδρου Καλπούρου ἐν Λεχαινοῖς καὶ Π. Οἰκονόμου ἐν Μακεῖκοις. Πρώτῃ προσφορὰ ὀρίζεται διὰ τὴν δασοχορτονομήν 4000 ἑτησίως, διὰ τὸ γάλα 4 δραχ. κατ' ὄκταν, διὰ τοὺς ἄμνοὺς 150 δραχ. ἕκαστον, καὶ διὰ τὴν Κόπρον 1500 δραχμ. ὀλικῶς. Ὅροι συγγραφῆς καὶ σχετικαὶ πληροφορίαι παρὰ τοῖς εἰρημένοις Συμβολαιογράφοις. Ἐν Ἱ. Μονῇ ἁγίας Λαύρας τῇ 7ῃη Μαρτίου 1927.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ἐποπεύουσα Ἐπιτροπὴ
ΖΑΚΥΝΘΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΦΩΚΙΔΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
Διευθυντῆς
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τμήμα ἐτησίας ἐγγραφῆς
Ἔστω. Δρχ. 50. Ἐξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3

Τύποις «Φοῖνικος» ὁδὸς Σταδίου 38 Ἀθήναι